

Lærernes. Thi Enkernes Pensioner suppleres jo med en lignende Sum i Livrente. Hvis det her foreslaaede gennemførtes, vilde en Enke, der staar paa 250 Kr. i Pension, og som altsaa med en Livrente paa 250 Kr. har 500 Kr., faa 100 Kr. mere at leve af end en Lærer, der sidder med sin Familie endnu, som han skal forsørge, og har 500 Kr. i Pension. Han vil nemlig kun faa 75 Kr. Det er jo ganske urimeligt.

Saa gaar jeg over til at tale om det, jeg nødvendigvis maatte tale om — det andet kunde jeg maaske have ladet ligge —, nemlig de Betragtninger, der ere fremførte af det ærede Medlem for Slagelse (Lange), som blev støttet af det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe). De gjaldt Spørgsmaalet om, hvorvidt jeg havde Ret til at udtale, at det oprindelige Forslag stillede sig for villigt overfor Byerne, sammenlignet med Landet. Det ærede Medlem for Slagelse begyndte meget irriteret overfor mig, jeg ved ikke hvorfor, jeg synes, det ærede Medlem plejer at være gemytlig og venlig, men maaske det ærede Medlem har det bedre i Dag. Jeg behøver ikke to Dage for at forstaa det ærede Medlems Produktion paa Forslagslisten, det er meget let at tilegne sig dens Indhold, der gaar ud paa, at naar Byen ansætter en Lærerinde, skal Staten svare det, hun skal have i Løn over 1,000 Kr., Kommunen skal kun svare de 1,000 Kr. Det var ikke det, jeg havde ytret, at det var vanskeligt at forstaa, men jeg udtalte ved en tilfældig Sammenkomst i Restaurationen, at jeg kunde vanskelig forstaa, at saa fornuftigt et Medlem kunde stille saa ufornuftigt et Forslag, for det er meget ufornuftigt. Det vil nemlig føre til, at hver Gang en Bykommune ansætter en Lærerinde, sparer den 500 eller 600 Kr. i Sammenligning med, naar den ansætter en Lærer. Og det vilde være en ganske urimelig Ordning. Bykommunen vilde jo kæmpe paa Liv og Død med Kirkeministeren for, hver Gang der var et Lærerembede ledigt, at faa det omdannet til et Lærerindeembede, og hvordan skulde nogen kunne staa for en saadan Beskydning, naar nu Kvinderne selv komme ind i Skolekommission og Byraad? Lærerne vilde bukke ganske under i den Holmgang, der vilde finde Sted, naar man satte en Præmie paa 500 eller 600 Kr. paa Ansættelsen af en Lærerinde. Det var det, jeg havde vanskeligt ved at forstaa var fremsat af et saa fornuftigt Medlem. Jeg kan tilføje i den Forbin-

delse, at Regeringsforslaget stillede jo Lærerne og Lærerinderne ganske ens. Vi have gjort 100 Kr.'s Forskel for at sikre Lærerinderne omtrent at beholde den nuværende Stilling i Kapløbet i Byerne. Jeg var bange for — det sagde jeg allerede ved første Behandling —, at Byraadet, naar Lærerne og Lærerinderne stode ganske ens, af forskellige Grunde vilde foretrække Lærerne, der have færre Sygedage og ikke saa tidlig Afgang med Pension osv. Nu er der 100 Kr.'s Forskel efter Udvalgets vise Forslag, og nu vil det være lettere for Lærerinderne at holde Stillingen.

Paa den anden Side vilde det være altfor gunstigt, hvis der blev sat en Præmie paa 500 eller 600 Kr. for dem. At Udvalget skulde have gjort Uret mod Byerne, mener jeg er en ganske urigtig Paa-stand, og jeg vil gerne oplyse det med en Række Tal, man har jo ikke andet at holde sig til. Jeg gaar ud fra Grundlaget i 1899. Den Ordning, der blev fastslaaet ved Skoleloven af 1899, komme vi jo ikke bag ved, det var Lovgivningsmagten, der fastsatte den Ordning, og den er stadfæstet senere ved den stedfundne Udvikling. Gaa vi altsaa ud fra den Ordning, da indeholdt det foreliggende Forslag, saaledes som det blev forelagt af Regeringen, et øget Tilskud til begge Slags Kommuner, baade By- og Landkommuner, og et øget Krav til begge Slags Kommuner selv. Men Bykommunernes eget Tilskud var kun sat op med 13 pCt. af den hidtilværende kommunale Udgift til Lønninger — vi tale jo ikke om andet —, medens Landkommunerne vare satte op med fra 24 til 25 pCt. — de Tal har jeg nævnt før —, det var altsaa Bykommunernes og Sognekommunernes eget Tilskud. Det var ikke saa lille en Forskel, medens Statens eget Tilskud til de to Arter af Kommuner for Bykommunernes Vedkommende havde en Stigning af over 80 pCt. og for Landkommunernes Vedkommende omkring 34 pCt. — stadig væk efter Lovforslagets Motiver. Men disse Tal, jeg her har nævnt, hænge nøje sammen med den simple Ting, at Staten ved dette Forslags Gennemførelse overtog de to første Alderstillæg for Købstadskolens Lærerkræfter, det var 500 Kr. aarlig pr. Lærer paa højeste Skala. Det gør jo meget. Men spørger man saa: Tynge nu Skoleudgifterne haardere paa Købstadskommunerne end paa Landkommunerne? — det Spørgsmaal ligger nær op ad det første —, da har jeg atter herom tidligere nævnt nogle